

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«25» січня 2024 року

Слідчий першого відділу управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Карпов Едуард Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42013110000001029 від 25.11.2013 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115, ч. 2 ст. 365, ч. 3 ст. 365, ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 365, ч. 1 ст. 351, ч. 2 ст. 125, ч. 1 ст. 171, ч. 3 ст. 258, ч. 1 ст. 296, ст. 340 та іншими статтями КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у цьому ж кримінальному провадженні, відповідно до ст. ст. 42, 276 – 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Садовнику Дмитру Миколайовичу,
10 квітня 1976 року народження,
уродженцю смт Комишуваха
Оріхівського району Запорізької
області, громадянину України,
зарєєстрованому за адресою:
вул. Дніпровська набережна,
буд. 19-А, кв. 48, м. Київ

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

ч. 3 ст. 365 КК України (в редакції від 07.04.2011), а саме: у перевищенні влади та службових повноважень, тобто умисному вчиненні службовою особою дій, які явно виходять за межі наданих їй прав та повноважень, що спричинило тяжкі наслідки;

- ч. 2 ст. 263-1 КК України (в редакції від 14.05.2013), а саме: у незаконному видаленні маркування вогнепальної зброї, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Зазначені кримінальні правопорушення вчинені Садовником Д.М. за таких обставин.

Відповідно до наказу від 16.07.2008 №681о/с начальника ГУМВС України в м. Києві Садовник Д.М. призначений на посаду командира роти спеціального призначення полку міліції особливого призначення «Беркут» при ГУМВС України в м. Києві (далі – ПМОП «Беркут»). При затвердженні нового штатного розкладу полку міліції особливого призначення «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, згідно з наказом начальника ГУМВС України в м. Києві від 14.11.2012 №622о/с Садовника Д.М., затверджено на посаді командира роти спеціального призначення зазначеного полку. Наказом начальника ГУМВС України в м. Києві від 31.05.2012 за №298 о/с Садовнику Д.М. присвоєно спеціальне звання – майор міліції.

Садовник Д.М., згідно зі статтею 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993 будучи працівником правоохоронного органу, являючись представником влади та службовою особою, грубо порушив вимоги п. 1 ст. 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ратифікованої Законом України від 17.07.1997 №475/97-ВР, ст. 3 Конституції України, згідно з якою людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, вимоги ч. 2 ст. 19 Конституції України від 28.06.1996, ч. 1 ст. 3, ч. 1 ст. 5 Закону України «Про міліцію» від 20.12.1990, відповідно до яких він зобов'язаний діяти лише на підставі, в межах повноважень і в спосіб, передбачений Конституцією і законами України, всупереч Присязі працівника органів внутрішніх справ України, текст якої затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.1991 №382, а саме у період 21.02.2014 – першої половини дня 24.02.2014 в місті Києві перевищив владу та службові повноваження, що призвело до тяжких наслідків, а також у незаконному видаленні маркування вогнепальної зброї, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, за наступних обставин.

Садовник Д.М., обіймаючи посаду командира роти ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в місті Києві, відповідно до Закону України «Про міліцію» № 565-ХІІ від 20.12.1990, з наступними змінами та доповненнями (далі – Закон), мав наступні права і обов'язки: захищати життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань (стаття 1 Закону); забезпечувати особисту безпеку громадян, захищати їх права і свободи, законні інтереси (стаття 2 Закону); виконувати свої завдання неупереджено, у точній відповідності з Законом. Ніякі виняткові обставини або вказівки службових осіб не можуть бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності міліції. Поважати гідність особи і виявляти до неї гуманне ставлення, захищати права людини незалежно від її соціального походження, майнового та іншого стану, расової та національної належності, громадянства, віку, мови та освіти, ставлення до релігії, статі, політичних та інших переконань (стаття 5 Закону); у випадках і в порядку, передбачених Законом застосовувати підрозділами міліції заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю (статті 12-15 Закону).

Як командир роти спеціального призначення полку міліції особливого призначення «Беркут», Садовник Д.М. був прямим начальником всього

особового складу роти і безпосередньо відповідав за службову діяльність підрозділу, навчання, виховання, дисципліну особового складу, за стан і збереження зброї, спорядження, спеціальних і технічних засобів, а також за морально-психологічний стан особового складу роти, за забезпечення збереження озброєння і спеціальних засобів при доставленні їх до місць несення служби. Він особисто відповідав за підготовку особового складу до дій з затримання озброєних, особливо небезпечних злочинців та звільнення заручників, а також по блокуванню, роз'єднанню, виявленню і вилученню організаторів при групових порушеннях громадського порядку. Він ніс персональну відповідальність за організацію роботи з особовим складом, стан дисципліни та законності, за організацію безпеки особового складу.

Таким чином, Садовник Д.М. у період виконання ним обов'язків командира роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, маючи спеціальне звання майора міліції, був представником органу виконавчої влади та особою, яка постійно обіймала посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у зв'язку з чим був службовою особою. (примітка 1 до статті 364 та ч. 3 ст. 18 Кримінального кодексу України в редакції Закону № 3207-IV від 07.04.2011).

Установлено, що з 22.11.2013 на Майдані Незалежності у м. Києві, а також в інших містах України розпочалися безстрокові мирні мітинги й збори громадян, у зв'язку із не підписанням Угоди про асоціацію України з Європейським Союзом.

З метою протидії зазначеним мітингам, походам, демонстраціям та здійснення розгону активної частини мітингувальників колишніми високопосадовцями державної влади залучено правоохоронців та військовослужбовців внутрішніх військ.

Установлено, що 18.02.2014 у невстановленому місці керівництвом ГУМВС України в м. Києві надано усний наказ командирі ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Кусюку С.М. та іншим правоохоронцям організувати озброєння частини особового складу вогнепальною автоматичною зброєю та спеціальними засобами, забороненими для використання, рушницями та патронами із зарядом свинцевої картечі, а також іншими спецзасобами з метою їх застосування для силового розгону учасників акції протесту на Майдані Незалежності у м. Києві та довести до відома озброєних бійців, що вони мають бути готовими до виконання наказу керівництва держави та правоохоронних органів щодо невибіркового застосування вогнепальної зброї до невизначеного кола протестувальників, з метою залякування як протестувальників, так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України, тобто до вчинення терористичного акту, що супроводжувався вбивствами громадян.

Приблизно о 16.00 год 18.02.2014, біля будівлі Верховної Ради України, розташованої в місті Києві по вул. М. Грушевського, 5, командир полку ПМОП

«Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Кусюк С.М. (стосовно якого здійснюється судовий розгляд окремого кримінального провадження), віддав усний наказ командирі роти спеціального призначення Садовнику Д.М. організувати отримання вогнепальної зброї бійцями очолюваної ним роти, саме тими, які будуть готові виконати наказ щодо невідбиркового застосування вогнепальної зброї до невизначеного кола протестувальників, після чого прибути на площу Конституції в м. Києві та зосередитись перед будівлею Верховної Ради України.

Приблизно з 17 до 18 години 18.02.2014, прибувши на місце постійної дислокації ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, що розташоване за адресою: м. Київ проспект Червонозоряний, 152, Садовник Д.М. визначив бійців з-поміж роти спеціального призначення, які після отримання у черговій частині полку вогнепальної зброї, спеціальних засобів – рушниць Форт-500 та боєприпасів повинні вирушити до центральної частини м. Києва для виконання наказів керівництва МВС України та держави, у тому числі щодо вчинення терористичного акту. Після цього Тамтура С.Б., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Маринченко О.М., Садовник Д.М., Тарануха Є.В., Шафаренко Б.М., Зарицький Н.М., Трепачов В.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М., Владика І.В., Кишкань О.І., Кравець Ю.Г., Макарець І.П., Мельник В.М., Рябошапка В.В., Чумак І.Є., Цвігун О.Ю., Шпильовий С.П. (стосовно яких здійснюється судовий розгляд в окремих кримінальних провадженнях), а також інші невстановлені бійці роти спеціального призначення отримали у черговій частині полку закріплену за ними табельну вогнепальну зброю – 7.62 мм автомати АКМС, гвинтівку СГД, пістолети ПМ та Форт-12, спеціальні засоби – рушниці Форт-500 і бойові припаси до них. За невстановленим слідством обставин, бійці які використовували рушниці Форт-500, отримали також до них патрони із зарядом свинцевої картечі, використання яких було заборонено.

Після отримання зброї та спеціальних засобів у черговій частині ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, вказані вище особи на чолі з командиром роти спеціального призначення Садовником Д.М. на службовому автотранспорті прибули на площу Конституції та розосередились перед будівлею Верховної Ради України.

У ніч з 18 на 19 лютого 2014 року, загін бійців роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві (далі РСП ПМОП «Беркут»), за вказівкою командира полку Кусюка С.М. передислокувався на вул. Інститутську та зайняв позиції між будинками № 1 та № 5, де перебував до 20.02.2014 у резерві, з метою надання допомоги іншим підрозділам МВС України.

20.02.2014 у період приблизно з 09 год 00 хв по 17 год 00 хв, унаслідок застосування зброї працівниками ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУ МВС України у м. Києві Садовником Д.М., Янішевським О.В., Тамтурою С.Б., Макарем І.П., Чумаком І.Є., Трепачовим В.М., Кишканем О.І., Зінченком С.П., Аброськіним П.М., Цвігуном О.Ю., Таранухою Є.В., Рябошапкою В.В., Мельником В.М., Шафаренком Б.М., Шпильовим С.П., Маринченком О.М.,

Владикою І.В., Зарицьким Н.М., Горбиком Р.А., Пронозою Є.К., Шабашем О.О., Псарьовим П.Ю., Кравцем Ю.Г., Дев'ятим С.М., Ісаковим Д.О., Тригубцем В.П. та іншими, у тому числі не встановленими в ході досудового слідства працівниками правоохоронних органів, зокрема співробітниками РСП ПМОП «Беркут», вчинено терористичний акт з умисними вбивствами 48 осіб та замахами на умисні вбивства 90 учасників масових акцій протесту.

При цьому Кусюк С.М. і Садовник Д.М., певно знаючи і усвідомлюючи, що 20.02.2014 працівники РСП ПМОП «Беркут», при виконанні їхніх явно злочинних наказів, із застосуванням зазначеної зброї, за попередньою змовою групою осіб, способом небезпечним для життя багатьох осіб, вчинили масові умисні вбивства та закінчені замаху на умисні вбивства учасників акції протесту, вирішили перевищуючи владу та службові повноваження, приховати сліди вчинених злочинів, заволодіти та знищити знаряддя вчинення вбивств громадян України.

З цією метою, 21.02.2014 у денний час, за вказівкою командира роти спеціального призначення Садовника Д.М. зведений загін з працівників РСП ПМОП «Беркут» прибув до місця постійної дислокації – проспекту Червонозоряного, 152 у м. Києві.

Для досягнення своєї злочинної мети та полегшення вчинення злочину, Кусюк С.М. і Садовник Д.М. розробили спільний план вчинення злочину та розподілили між собою ролі для його досягнення. Згідно із цим планом вчинення злочину з метою заволодіння вогнепальною зброєю - автоматами 7,62 мм АКМС, гвинтівкою СГД та спеціальними засобами «Форт-500», що були закріплені за ПМОП «Беркут», підпорядкованим ГУМВС України в м. Києві, та одночасного приховання слідів вчинення масових вбивств та замахів на вбивство громадян України, Садовник Д.М. повинен був, як командир роти спеціального призначення, дати вказівку своїм підлеглим скласти отримані 18.02.2014 у черговій частині 7.62 мм автомати АКМС, гвинтівку СГД та спеціальні засоби Форт-500 в ящики у кабінеті командирів взводів. Крім того, необхідно було залучити до вчинення кримінального правопорушення інших працівників спецроти, які також повинні були залишити закріплену за ними табельну вогнепальну зброю у невстановленому для неї місці зберігання, таким чином подати приклад іншим співробітникам роти спеціального призначення для безумовного виконання наказу Садовника Д.М., що не повинно було викликати у них сумнівів у законності наказу останнього.

Своєю чергою Кусюк С.М., виконуючи власну роль у злочинному плані, повинен був забезпечити винесення невстановленими особами з кабінету командирів взводів зазначені автомати АКМС, гвинтівку СГД та спеціальні засоби Форт-500, з якими працівники роти спеціального призначення перебували з 18 по 20.02.2014 у центральній частині м. Києва та вчиняли умисні масові вбивства та замаху на умисні вбивства громадян України, а також забезпечити безперешкодний вивіз цієї зброї з території полку.

Після цього Садовник Д.М., діючи за спільно розробленим планом, за попередньою змовою з командиром ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, полковником міліції Кусюком С.М., діючи

узгоджено з останнім, вступив у попередню змову з Аброськіним П.М., Зінченком С.П., Таранухою Є.В., Псарьовим П.Ю., Кишканем О.І., Маринченком О.М., Мельником В.М., Деяким С.М., Зарицьким Н.М., Кравцем Ю.Г., Цвігуном О.Ю., Тригубцем В.П., Владикою І.В., Шафаренком Б.М., Пронозою Є.К., Чумаком І.Є., Ісаковим Д.О. з метою заволодіння вогнепальною зброєю.

Порушуючи вимоги п. 8.8 Інструкції із забезпечення контролю за обліком, зберіганням, видачою й прийманням вогнепальної зброї, боєприпасів до неї та спеціальних засобів у чергових частинах органів та підрозділів внутрішніх справ України, затвердженої наказом МВС України від 27.03.2008 №141 (далі - Інструкція), якою категорично заборонено передачу табельної вогнепальної зброї іншим особам, Садовник Д.М. дав протиправний наказ працівникам роти спеціального призначення скласти отримані 18.02.2014 у черговій частині 7,62 мм автомати АКМС, гвинтівку СГД та спеціальні засоби Форт-500 в ящики в кабінеті командирів взводів. Виконуючи явно незаконний наказ Садовника Д.М., працівники роти спеціального призначення, діючи за попередньою змовою групою осіб, всупереч вище вказаній Інструкції склали у непристосованому для зберігання місці закріплену за ними табельну вогнепальну зброю, а саме: Аброськін П.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС №703087, Зінченко С.П. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії ШК №3557, Тарануха Є.В. закріплений за ним 7,62 мм АКМС № 579798, Псарьов П.Ю. закріплений за ним 7,62 мм АКМС № 602167, Кишкань О.І. закріплений за ним 7,62 мм АКМС № 868515, Маринченко О.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС №975072, Мельник В.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії 457377, Деякий С.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС №517560, Зарицький Н.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії 599158, Кравець Ю.Г. закріплений за ним 7,62 мм АКМС № 813913, Цвігун О.Ю. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії 864438, Тригубець В.П. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії 792786, Владика І.В. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії 518421, Шафаренко Б.М. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії 551709, Проноза Є.К. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії 600741, Чумак І.Є. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії 820682, Ісаков Д.О. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії ШК № 5995. Крім цього, Садовник Д.М. закріплену за ним зброю – 7,62 мм АКМС № 513800 також залишив у кабінеті командирів взводів, де залишив і закріплений за загиблим Симисюком М.М. 7,62 мм АКМС серії 493749. Водночас протиправну вказівку Садовника Д.М. виконали і невстановлені в ході досудового розслідування працівники роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, за якими були закріплені 7,62 мм АКМС, гвинтівку СГД, рушниці 12 мм Форт-500, які також залишили зазначену зброю у непристосованому для зберігання місці, тобто в кабінеті командирів взводів.

Цього ж дня, тобто 21.02.2014, за вказівкою Кусюка С.М. невстановленим слідством особи, зі службового приміщення роти спеціального призначення – кабінету командирів взводів, який розташований за адресою: м. Київ, просп. Червонозоряний, 152, за попередньою змовою з Кусюком С.М., Садовником Д.М. та заступником начальника управління оперативних розробок

міжрегіонального характеру Департаменту державної служби боротьби з економічною злочинністю МВС України Яковенком С.М. (засуджений, судова справа № 752/16495/21), діючи умисно, перевищуючи владу та службові повноваження, без передбаченого законом дозволу, вчинили переміщення вогнепальної зброї, а саме: 24 автоматів 7,62 мм АКМС у кількості 24 шт., 7,62 мм снайперської гвинтівки Драгунова у кількості 1 шт., рушниць 12 мм «Форт-500» у кількості 3 шт. та 9 мм рушниці «Форт-12» у кількості 1 шт., які використовувались при вчиненні вищевказаних злочинів, унаслідок яких скоєно 48 умисних вбивств та 90 замахів на умисні вбивства учасників акцій масових протестів на вул. Інститутській в м. Києві, шляхом транспортування її з території місця дислокації ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, який розташовувався за адресою: пр-т Червонозоряний, 152 в м. Києві, у невстановлене місце, де Садовник Д.М., Яковенко С.М. та невстановлені особи незаконно знищили вказану табельну вогнепальну зброю та спеціальні засоби шляхом механічного розрізання на різні частини абразивним матеріалом та видалили механічним способом маркування - серійні номери цієї вогнепальної зброї.

Після цього, близько 15 год. 24.02.2014 Яковенко С.М. прибув на острів Жуків, що знаходиться на території Голосіївського району міста Києва, де особисто приховав знаряддя вчинення злочину – частини табельної вогнепальної зброї працівників ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУ МВС України, - шляхом втоплення в притоці річки Дніпро – річці Віта та закопуванні на її березі.

Зазначеними діями завдано збитків державі в особі ГУМВС України в м. Києві внаслідок цієї умисної втрати одиниць вогнепальної зброї та спеціальних засобів, що зникли з ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУ МВС України у м. Києві станом на 13.06.2014, на суму 677 тис. 050 гривень, яка у двісті п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян, тобто спричинено тяжкі наслідки.

Таким чином, Садовник Д.М. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 365 КК України (в редакції від 07.04.2011), а саме: у перевищенні влади та службових повноважень, тобто умисному вчиненні службовою особою дій, які явно виходять за межі наданих їй прав та повноважень, що спричинило тяжкі наслідки.

Крім того, за вищеописаних обставин, командир роти спеціального призначення полку міліції особливого призначення «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України майор міліції Садовник Д.М., який, відповідно до своїх функціональних обов'язків безпосередньо відповідає за службову діяльність підрозділу, навчання, виховання, дисципліну особового складу, за стан і збереження зброї, спорядження, спеціальних і технічних засобів, а також за морально-психологічний стан особового складу роти, за забезпечення збереження озброєння і спеціальних засобів при доставці їх до місць несення служби, з метою знищення знаряддя вчинення 20.02.2014 на вул. Інститутській в м. Києві тяжких та особливо тяжких злочинів, а також створення умов,

необхідних для уникнення від кримінальної відповідальності винних осіб за їх скоєння, осіб, які причетні до їх вчинення, та організаторів цих кримінальних правопорушень та їх приховування, у період другої половини дня 21.02.2014 – першої половини дня 24.02.2014, більш точний час слідством не встановлено, діючи умисно, перевищуючи владу та службові повноваження, за попередньою змовою з Кусюком С.М., заступником начальника управління оперативних розробок міжрегіонального характеру Департаменту державної служби боротьби з економічною злочинністю МВС України Яковенком С.М. (засуджений, судова справа № 752/16495/21), Аброськіним П.М., Зінченком С.П., Таранухою Є.В., Псарьовим П.Ю., Кишканем О.І., Маринченком О.М., Мельником В.М., Деяким С.М., Зарицьким Н.М., Кравцем Ю.Г., Цвігуном О.Ю., Тригубцем В.П., Владикою І.В., Шафаренком Б.М., Пронозою Є.К., Чумаком І.Є., Ісаковим Д.О. та іншими невідомими на даний час слідством особами, організував заволодіння вогнепальною зброєю, за попередньою змовою групою осіб, шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем.

Своєю чергою Кусюк С.М., виконуючи власну роль у злочинному плані, повинен був забезпечити винесення невідомими особами з кабінету командирів взводів зазначені автомати АКМС, гвинтівку СГД та спеціальні засоби Форт-500, з якими працівники роти спеціального призначення перебували з 18 по 20.02.2014 у центральній частині м. Києва та вчиняли умисні масові вбивства та замах на умисні вбивства громадян України, а також забезпечити безперешкодний вивіз цієї зброї з території полку. Після цього Садовник Д.М., діючи за спільно розробленим планом, за попередньою змовою з командиром ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, полковником міліції Кусюком С.М., діючи узгоджено з останнім, вступив у попередню змову з Аброськіним П.М., Зінченком С.П., Таранухою Є.В., Псарьовим П.Ю., Кишканем О.І., Маринченком О.М., Мельником В.М., Деяким С.М., Зарицьким Н.М., Кравцем Ю.Г., Цвігуном О.Ю., Тригубцем В.П., Владикою І.В., Шафаренком Б.М., Пронозою Є.К., Чумаком І.Є., Ісаковим Д.О. з метою заволодіння вогнепальною зброєю.

Порушуючи вимоги п. 8.8 Інструкції із забезпечення контролю за обліком, зберіганням, видачою й прийманням вогнепальної зброї, боєприпасів до неї та спеціальних засобів у чергових частинах органів та підрозділів внутрішніх справ України, затвердженої наказом МВС України від 27.03.2008 №141 (далі - Інструкція), якою категорично заборонено передачу табельної вогнепальної зброї іншим особам, 21.02.2014 Садовник Д.М. дав протиправний наказ працівникам роти спеціального призначення скласти отримані 18.02.2014 у черговій частині 7,62 мм автомати АКМС, гвинтівку СГД та спеціальні засоби Форт-500 в ящики в кабінеті командирів взводів. Виконуючи явно незаконний наказ Садовника Д.М., працівники роти спеціального призначення, діючи за попередньою змовою групою осіб, всупереч вище вказаній Інструкції склали у непристосованому для зберігання місці закріплену за ними табельну вогнепальну зброю, а саме: Аброськін П.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС №703087, Зінченко С.П. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії ШК №3557,

Тарануха Є.В. закріплений за ним 7,62 мм АКМС № 579798, Псарьов П.Ю. закріплений за ним 7,62 мм АКМС № 602167, Кишкань О.І. закріплений за ним 7,62 мм АКМС № 868515, Маринченко О.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС №975072, Мельник В.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії 457377, Девятий С.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС №517560, Зарицький Н.М. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії 599158, Кравець Ю.Г. закріплений за ним 7,62 мм АКМС № 813913, Цвігун О.Ю. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії 864438, Тригубець В.П. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії 792786, Владика І.В. закріплений за ним 7,62 мм АКМС серії 518421, Шафаренко Б.М. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії 551709, Проноза Є.К. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії 600741, Чумак І.Є. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії 820682, Ісаков Д.О. закріплений за ним 7.62 мм АКМС серії ШК № 5995. Крім цього, Садовник Д.М. закріплену за ним зброю – 7,62 мм АКМС № 513800 також залишив у кабінеті командирів взводів, де залишив і закріплений за загиблим Симисюком М.М. 7,62 мм АКМС серії 493749. Водночас протиправну вказівку Садовника Д.М. виконали і невістановлені в ході досудового розслідування працівники роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, за якими були закріплені 7,62 мм АКМС, гвинтівку СГД, рушниці 12 мм Форт-500, які також залишили зазначену зброю у непристосованому для зберігання місці, тобто в кабінеті командирів взводів.

Цього ж дня, тобто 21.02.2014, за вказівкою Кусюка С.М. невістановленим слідством особи, зі службового приміщення роти спеціального призначення – кабінету командирів взводів, який розташований за адресою: м. Київ, просп. Червонозоряний, 152, за попередньою змовою з Кусюком С.М., Садовником Д.М. та заступником начальника управління оперативних розробок міжрегіонального характеру Департаменту державної служби боротьби з економічною злочинністю МВС України Яковенком С.М. (засуджений судова справа № 752/16495/21), діючи умисно, перевищуючи владу та службові повноваження, без передбаченого законом дозволу, вчинили переміщення вогнепальної зброї, а саме: 24 автоматів 7,62 мм АКМС у кількості 24 шт., 7,62 мм снайперської гвинтівки Драгунова у кількості 1 шт., рушниць 12 мм «Форт-500» у кількості 3 шт. та 9 мм рушниці «Форт-12» у кількості 1 шт., які використовувались при вищевказаних злочинів, унаслідок яких скоєно 48 умисних вбивств та 90 замахів на умисні вбивства учасників акцій масових протестів на вул. Інститутській в м. Києві, шляхом транспортування її з території місця дислокації ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, який розташовувався за адресою: пр-т Червонозоряний, 152 в м. Києві, у невістановлене місце, де Садовник Д.М., Яковенко С.М. та невістановлені особи незаконно знищили вказану табельну вогнепальну зброю та спеціальні засоби шляхом механічного розрізання на різні частини абразивним матеріалом та видалили механічним способом маркування - серійні номери цієї вогнепальної зброї.

Таким чином, Садовник Д.М. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 263-1 КК України (в редакції Закону від 14.05.2013), а саме у

незаконному видаленні маркування вогнепальної зброї, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Едуард КАРПОВ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор другого відділу
процесуального керівництва Департаменту організації, процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях про злочини,
вчинені у зв'язку із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Офісу Генерального прокурора

Дмитро МАРЧЕНКОВ

«25» січня 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний Садовник Д.М. _____
« _____ » год. « _____ » хв. « _____ » _____ 2024 року

Слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Едуард КАРПОВ

**Пам'ятка про процесуальні права і обов'язки підозрюваного
Садовника Дмитра Миколайовича**

Підозрюваному Садовнику Дмитру Миколайовичу у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

**КОНВЕНЦІЯ
про захист прав людини і основоположних свобод**

**Стаття 6
Право на справедливий суд**

1. Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Судове рішення проголошується публічно, але преса і публіка можуть бути не допущені в зал засідань протягом усього судового розгляду або його частини в інтересах моралі, громадського порядку чи національної безпеки в демократичному суспільстві, якщо того вимагають інтереси неповнолітніх або захист приватного життя сторін, або - тією мірою, що визнана судом суворо необхідною, - коли за особливих обставин публічність розгляду може зашкодити інтересам правосуддя.

2. Кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

3. Кожний обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має щонайменше такі права:

а) бути негайно і детально поінформованим зрозумілою для нього мовою про характер і причини обвинувачення, висунутого проти нього;

б) мати час і можливості, необхідні для підготовки свого захисту;

в) захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу захисника, вибраного на власний розсуд, або - за браком достатніх коштів для оплати юридичної допомоги захисника - одержувати таку допомогу безоплатно, коли цього вимагають інтереси правосуддя;

г) допитувати свідків обвинувачення або вимагати, щоб їх допитали, а також вимагати виклику й допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

д) якщо він не розуміє мови, яка використовується в суді, або не розмовляє нею, - одержувати безоплатну допомогу перекладача.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий

запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Затриманим роз'яснюються їх права та обов'язки.

ЗАКОН УКРАЇНИ **Про попереднє ув'язнення**

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, Міжнародного кримінального суду, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких

міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України (1129-15) для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави

у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та цим Кодексом випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Додаткові права підозрюваного у разі здійснення щодо нього спеціального досудового розслідування або спеціального судового провадження

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення;

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі, якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

Глава 24-¹

ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297-¹. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110², 111, 111¹, 111², 112, 113, 114, 114¹, 114², 115, 116, 118, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258¹, 258², 258³, 258⁴, 258⁵, 348, 364, 364¹, 365, 365², 368, 368², 368³, 368⁴, 369, 369², 370, 379, 400, 408, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297². Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297³. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самостійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297-² цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297-⁴. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-¹ цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297-⁵. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті

Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Стаття 567. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео - або телефонної конференції

1. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави проводиться у присутності слідчого судді за місцезнаходженням особи за допомогою відео- або телефонної конференції у таких випадках:

- 1) неможливості прибуття певних осіб до компетентного органу іноземної держави;
- 2) для забезпечення безпеки осіб;
- 3) з інших підстав, визначених слідчим суддею (судом).

2. Допит шляхом відео - або телефонної конференції виконується у порядку, передбаченому процесуальним законом запитуючої сторони у тій мірі, в якій такий порядок не суперечить засадам кримінального процесуального законодавства України та загальновизнаним стандартам забезпечення прав людини і основоположних свобод.

3. Компетентний орган запитуючої сторони повинен забезпечити участь перекладача під час проведення відео - або телефонної конференції.

4. Якщо під час допиту слідчий суддя виявив порушення порядку, передбаченого частиною другою цієї статті, особою, яка здійснює допит, він повідомляє про це учасників процесуальної дії та зупиняє допит з метою вжиття заходів для його усунення. Допит продовжується тільки після узгодження з компетентним органом запитуючої сторони необхідних змін у процедурі.

5. Протокол допиту та носії відео- або аудіоінформації надсилаються до компетентного органу запитуючої сторони.

6. За правилами, передбаченими цією статтею, проводяться допити за допомогою відео- або телефонної конференції за запитом компетентного органу України.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру, пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

« ___ » _____ 202__ року _____ ПІБ
(підпис)

**Слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими протестами
у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань**

Едуард КАРПОВ